

18616 REIAL DECRET LLEI 8/1994, de 5 d'agost, de supressió de les cambres oficials de la propietat urbana i el seu Consell Superior com a corporacions de dret públic i de regulació del règim i destinació del seu patrimoni. («BOE» 184, de 9-8-1994.)

La disposició final desena de la Llei 4/1990, de 28 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, va suprimir les cambres oficials de la propietat urbana i el seu Consell Superior com a corporacions de dret públic, i va facultar el Govern perquè, mitjançant reial decret, establís el règim i la destinació del patrimoni i del personal de les cambres sotmeses a la tutela estatal.

La complexitat de la instrumentació del mandat del legislador atesa la doble font de finançament, quotes obligatòries i voluntàries, de les cambres de la propietat urbana i la presència entre el seu personal de col·lectius contractats en règim laboral i altres de sotmesos a estatut propi com els secretaris de les cambres, va exigir la participació dels ministeris d'Economia i Hisenda, per a les Administracions Públiques i d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, coordinats per l'aleshores Ministeri de Relacions amb les Corts i de la Secretaria del Govern, en l'elaboració del corresponent projecte de reial decret que donés compliment al mandat del legislador. D'altra banda, en tractar-se d'una norma reglamentària dictada en desplegament d'una llei, també era preceptiu el dictamen del Consell d'Estat que va ser requerit al seu moment. Totes aquestes circumstàncies van demorar l'aprovació del reial decret que encara no s'ha produït.

Amb independència del procés encaminat a complir el mandat del legislador, la disposició final desena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, va ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de la Comunitat Autònoma de Galícia i per 78 diputats del Grup Parlamentari Popular.

El Tribunal Constitucional, en la Sentència de 20 de juny de 1994, adoptada per majoria dels membres del Tribunal ha declarat la inconstitucionalitat i consegüent nul·litat de l'esmentada disposició final desena per vulneració de l'article 134.2 de la Constitució perquè ha estimat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat no és el marc adequat per introduir una normativa del tenor de la qüestionada pels recurrents.

En aquestes circumstàncies i tenint en compte el període de transitorietat que va obrir al seu moment la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1990 pel que fa al règim jurídic tant del personal com del patrimoni de les cambres oficials de la propietat, és procedent per raons d'urgència per tal d'evitar més deteriorament de la situació d'aquestes entitats i concretar les expectatives creades al seu personal, regular a través de l'instrument jurídic pertinent la destinació del personal i el patrimoni de les cambres esmentades la raó de ser de les quals com a corporacions de dret públic, atès el contingut dels interessos que representen i la llibertat d'associació consagrada a la Constitució, no resulta justificat.

La urgència subratllada anteriorment aconsella la utilització del mecanisme que preveu la Constitució, i procedir, per tant, a la promulgació de l'oportú reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de 5 d'agost de 1994,

D I S P O S O :

Article únic.

Les cambres oficials de la propietat urbana i el Consell Superior d'aquestes, regulades pel Reial decret 1649/1977, de 2 de juny, queden suprimides com a corporacions de

dret públic, i desapareix, en conseqüència, la referència a aquestes que conté l'article 15.1.a) de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

Disposició addicional única.

Es faculta el Govern perquè mitjançant reial decret estableixi el règim i la destinació del patrimoni i personal d'aquestes. La regulació:

a) Ha d'establir la forma i els requisits pels quals s'ha de regir l'elaboració, per l'Administració pública que fins ara en tenia atribuïda la tutela, de l'inventari de béns i drets que constitueixen el patrimoni d'aquestes, així com la determinació de quina part del total del patrimoni ha estat generat directament o indirectament amb càrrec a la quota obligatòria o altres actuacions derivades d'obligacions legals i quina es considera generada amb ingressos diferents als anteriors. El patrimoni que d'acord amb la determinació hagi estat generat amb càrrec a la quota obligatòria o altres actuacions derivades d'obligacions legals, ha de ser inscrit, titulat o ingressat, segons el tipus de patrimoni de què es tracti, a nom de les corresponents administracions públiques per al compliment o realització de fins o serveis públics. La part del patrimoni generada amb ingressos diferents als abans esmentats també s'ha d'inscriure, titular o ingressar a favor de les administracions públiques corresponents, que la poden adscriure a les associacions sense ànim de lucre constituïdes o que es constitueixin i que tinguin com a finalitat essencial la defensa, promoció i informació dels propietaris i usuaris d'habitatges urbans.

b) Ha de fixar la destinació del personal que el dia 1 de juny de 1990 prestava serveis a les cambres sotmeses a la tutela estatal, sempre que aquestes no hagin estat objecte de traspàs a la corresponent comunitat autònoma, el qual s'ha d'integrar a l'Administració de l'Estat, així com el règim i les condicions en què s'ha de produir aquesta integració, respecte a les normes vigents sobre el personal al servei de l'Administració pública.

Les altres administracions públiques que exerceixen la tutela sobre les corresponents cambres de la propietat urbana han d'adoptar així mateix les determinacions necessàries per a la integració del personal d'aquelles.

Disposició transitòria única.

Fins que no entri en vigor la regulació que preveu l'apartat anterior, les cambres s'han de seguir regint per la normativa que els sigui aplicable, per bé que els actes de disposició, gestió i administració adoptats pels seus òrgans de govern que afectin el patrimoni i personal d'aquestes, requereixen per a la seva efectivitat l'autorització prèvia de l'Administració pública que en tingui atribuïda la tutela, i sense aquest requisit són nuls. Per a l'exercici d'aquesta funció l'Administració pública pot designar un representant delegat d'aquesta en cada cambra, així com en el Consell Superior.

Disposició final primera.

El que estableix aquest Reial decret llei té caràcter bàsic.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 5 d'agost de 1994.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ